



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Кзз 249/2017  
04.04.2017. године  
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Лазаревића, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Шапцу Су VII-39-50/16-13 од 05.12.2016. године, у седници већа одржаној дана 04.04.2017. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажног решења Вишег суда у Шапцу Су VII-39-50/16-13 од 05.12.2016. године.

**Образложење**

Решењем Вишег суда у Шапцу Су VII-39-50/16-13 од 05.12.2016. године у ставу првом одбијен је као неоснован захтев окривљеног АА за изузеће судије Јасне Ковачевић, судија поротника Илије Иванковића и Данице Нинковић од поступања у предмету Вишег суда у Шапцу К бр.65/14, у ставу другом наведено је да против овог решења није дозвољена посебна жалба, док је у ставу трећем обавезан подносилац захтева да на име судске таксе уплати износ од 590,00 динара у року од пет дана од пријема решења под претњом принудне наплате.

Против наведеног решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Лазаревић, због повреде члан 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције о људским правима и основним слободама са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и у целости укине побијану одлуку и предмет врати на поновно суђење другом судији или другом суду уз налог да се омогући странци – окривљеном др АА да се сам брани у овом поступку.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП поред таксативно набројаних законских разлога због којих окривљени преко свог браниоца може поднети овај ванредни правни лек наведено је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Против решења којим председник суда одлучује о захтеву за изузеће судија и судија поротника није дозвољена посебна жалба, већ се исто може побијати у жалби на пресуду, па по налажењу Врховног касационог суда против овог решења није дозвољено поднети захтев за заштиту законитости, обзиром да против ове одлуке није коришћен редовни правни лек, а што представља неопходан услов за подношење овог ванредног правног лека прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Из наведеног разлога, Врховни касациони суд је поднети захтев одбацио као недозвољен, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,  
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,  
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић